

Mit csinál az élelmiszer ellenőrző hatóság?

E glosszámot némi, saját tapasztalatú visszatekintéssel kell kezdenem:

A szocializmus évtizedeiben, amikor a kitűnő minőségi hazai gyümölcsökből — ezek a termelőszövetkezetek, a háztáji kistermelők és az állami gazdaságok által előállított áruk voltak — úgymond hegyek magasodtak a boltokban, a piacokon, az alkalmi árudákban, s ha ott vásároltam almát, elég volt a két kezemmel, esetleg a nálam lévő papírszalvétával megtörölni, s már jóízűen fogyaszthattam is. E ropogtatás után nemsokára megjött és egyre fokozódott az étvágyam.

Manapság, a kapitalizmus időszakának kellős közepén, amikor többnyire külföldről, a tudj' Isten mely országból származó és gyakran csapnivalóan rossz minőségű gyümölcsöt kínál nekünk a kereskedelem, ha megveszem az almámat, azt odahaza jó le kell sikálom vízzel, esetleg szóadibakarbónás oldattal — mely állítólag hatékonyabban közömbösíti növényvédőszer maradványait —, de az elfogyasztása után 10-15 perccel már [gyomorfájást](#) érzek, [hányingert](#) is, nem sokkal később pedig következik a [hasmenés](#).

Az ilyen esetek ismétlődéséből óhatatlan a következtetés: [akik felelősek a lakosság gyümölcscellátásért, azokat kevésbé érdekelheti, hogy milyen vegyszerrel kezelt termékek kerülnek közforgalomba, hiszen őket döntően az eladott mennyiségből eredő pénzbevétel motiválja.](#) [Kéri László](#) politológustól tudjuk, hogy [az ilyen gyakorlat voltaképpen a kulákmentalitással egyenlő, ami féktelen szerzési vágyat jelent.](#) Úgy tűnik, az árusok e céljukat zavartalanul el is érik. És teszik ezt olyan országban, ahol törvénybe foglalt módon létezik és működik az élelmiszer ellenőrző hatóság. De hát mit csinálnak az ottani munkatársak? – vetődik fel a kézenfekvő kérdés a szerkesztőségünk civil panaszügyi szolgálatához e témakörben korántsem ritkán érkező fogyasztói jelzések, észrevételek, kifogások hallatán.

Közismert az évente ismétlődő program, miszerint húsvétkor, karácsonykor, meg a pihenés, kikapcsolódás nyári szezonjában, a sajtóban is propagált településeken megerősített, kiterjesztett módon zajlik az élelmiszer kínálatok ellenőrzése, amelyek néha eléggé lesújtó eredményeit szintén megismerheti a közvélemény. Nem tudni azonban, hogy a többi hónapokban mire terjedően zajlik az ebbéli hatóság aktivitása, munkája.

Többek fejezik ki aggodalmukat amiatt, hogy az utóbbi időben túlságosan elharapódzott nemcsak az eladásra kínált alma, de a körte, a szőlő, a cseresznye, a meggy, a szamóca, a piszke stb. vegyszerezése, s ezen anyagokat szinte lehetetlen eltávolítani a gyümölcsök héjáról. (Közbevetőleg jegyzendő meg: a rendszerváltozás előtt nem volt „divatban” a vevő elé került gyümölcsök megpermetezésének jelenlegi örülete.)

Valaha sokszor volt szó az értékesítők permetezési naplójáról, amit kérhetett a vevő, ám mostanában az efféléről alig hallani. Egyébkén az emberek nincsenek tisztában azzal, milyen növényvédő szert használhatnak a termelők, s azt sem tudják, hogy egészségügyi panaszuk esetén kérhetnek-e kártérítést azoktól, akiktől vásárolták a gyümölcsöt. Talán hirdetés keretében lehetne eme fontos információkat közzétenni. Persze alighanem a fogyasztóvédelemnek is lenne feladata e téren!

2019. február 12.

Velkei Árpád

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,
a
FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.